

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ସୁଦୀପ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଚୌଧୁରୀ

ହାତ ରେଖେଛି ପାଥର ଛୁଁଯେ ଶରୀର ଛୁଁଯେ
ଚୋଥେର ତାରାଯ ନତୁନ ଗାନେର ଦୃଷ୍ୟ ଭାସେ
ତୋମାର ମୁଖେ ମଞ୍ଚ ସକାଳ
ବୃଷ୍ଟି ବାଗାନ ନିର୍ଜନତା
ସଜୀବ ହାଓୟାଯ ନୌକୋ ଭାସାଇ
ନିରଦେଶେର ଉଜାନ ଗାଙ୍ଗେ ।

ଜୟଦିନେ ବିକେଳବେଳାୟ ନଦୀର ତୀରେ
ହାସନୁହନା ଗନ୍ଧ ହଡ଼ାଯ ସ୍ଵପ୍ନଛୁଁଯେ
ଶାନ୍ତ ଗଭୀର ନିଷ୍ଠ ଜଳେ ନିବିଡ଼ ଛାଯା
ସ୍ଵପ୍ନମେଦୁର ପ୍ରେମ ପଲାତକ
ଘୁମଜଡ଼ାନୋ ବିକେଳବେଳା ।

ଏକଟୁ ଆଶ୍ରମ ରେଖେ

ସନ୍ଧାନୀ ଆଲୋ ଖୁଁଝେ ଖୁଁଝେ ସାରାବେଳା
ହତାଶ ହେଯେଛେ କ୍ରାନ୍ତ କବିର ଚୋଥ—
ବିଧେର ଛେବଳେ ନୀଳ ହୟେ ଗେହେ ଦେଖ
କରଣୀ କୋରୋ ନା କବି ତୋମାଦେରଇ ଶୋକ ।
ବାଡ଼ିର ବାହିରେ ଶୟା ରୁଯେଛେ ପାତା
ଶବ୍ଦ ଆକୁଳ କାନ୍ଧାଭେଜା ମାଠ—
ସାଦା କାଗଜ ଉଡ଼ିତେ ଉଡ଼ିତେ ଶଦ୍ମମାଳାର ଦେଶେ
ଜାନତେ ଦେଯେଛେ, ଜମ୍ଭାତ୍ରବାଦ ।
ଉତ୍ତରେ ହାଓୟା କାନେ କାନେ ଶୁଦ୍ଧ ବଳେ,
ପ୍ରେମ ସୁଖ ମିଛେ, ଜୀବନ ସାରାଂଶାର—
କବି ମାଳା ପେଯେଛେ, ସୃଗ୍ନାତ୍ମ ପେଯେଛେ, ପେଯେଛେ ବିଧେର ଆସଦ
କବି ପେତେ ଚାଯ, କବି ଛୁଁତେ ଚାଯ ଦୁଁଫୋଟା ଅଶ୍ରଜଳ ।
କୋନୋଦିନ ସଦି ଭୋରେର ଆଲୋଯ ଦ୍ୟାଖୋ,
ଚିରନିଦ୍ରାଯ ଶାହିତ କାଙ୍ଗଳ କବି—
ବରକ ରେଖେ ନା,
କବିର ଜନ୍ୟ ଏକଟୁ ଆଶ୍ରମ ରେଖୋ ।

ଧରଦୋର-୧

ଦୁଃ୍ଖ ଦଶ

ଆଲୋଛାୟାର ଭେତର ଥେକେଇ ହୟେ ଉଠିଲ ସର
ହିତେ ହତେଇ ସରେର ପାରେ ଅଞ୍ଚ ନେମେ ଏଲ
ଅଞ୍ଚ ତଥିନ ଆକାଶ ବାତାସ ଶିରୀଯ ଭାଲେର ଚଢ଼ା
ପାଥ୍ୟ ବାଲି ପଡ଼େ ରଙ୍ଗିଲ ନଦୀର କକ୍ଷାଲେ ।

ଶୋଇ ସକାଳେ ହାଡ ଗୁଛୋନୋ, ଶାମୁକ-ଭାଙ୍ଗ ସାପ
ମାତ୍ର ଚାଲେର ଚଳନ ଦିଯେ ଦିନକେ ଗିଲେ ଖାୟ
ଶିରୀଯ ଭୁଡେ ଅଞ୍ଚ ନାମେ ବନ୍ଦୀକେ ବନ୍ଦୀକେ
ପାଥ୍ୟ ବାଲି ଥମକେ ଥାକେ ଶୀତେର ବାରାନ୍ଦାୟ ।

ପୁରୋନୋ ବ୍ୟାଗେର ଚେନ

ଶ୍ରୀଲୋକରଙ୍ଗନ ଦାଶଗୁପ୍ତ

ପାଲକନି ଥେକେ
ଚତ୍ରେ ଦେଖି

ଶାଲ ମହ୍ୟାର
ଜନମଭାଯ

ମେ କିଛୁ ଆମାଯ
ନେତ୍ରତେ ଚାଯ

ହୀନ୍ ବଲଳ :
'ପୁରୋନୋ'

ପାଗେର ଚେନ
ଶାରାବେନ ?'

ତାକେ ଯେଇ ବଲି:
'ଆମାର ଯେ ନେଇ

କୋନୋଇ ଥଲି'
ଦେବାଗୀ ମେ

ପରକ୍ଷଣେ
ହାଓୟାଯ ମିଶେ

ଆପନ ମନେ
ଛେତ୍ରେ ଗେଲ ଏଇ

ଶାହିତଳି ।

ଧରଦୋର-୨

କାଠମୋ ଖଡ଼ ଆର ତାଳ ତାଳ ମାଟି
ପୋରଯେ ପେରିଯେ
ଆମାର ପ୍ରତିମା
ଚନ୍ଦ୍ରଦାନ କରବାର ପର ଆମି ଜାନି
ଆମାର ପ୍ରତିମା ନଯ ।

ଦେଖି ଶୁଦ୍ଧ

ଦେଖି

ଶାନ୍ତ ଶତ ସହସ୍ର ପ୍ରଗମେ ।

ଶାଲାଚିତ୍ତ

ଚାଲାଇ ଭଲେର ସାଥେ ଟଲମଲେ ଆଲୋଛାୟା ଦିନ
ଚାଲାଇ ଆଶ୍ରମ ଗିଲେ ଘୋରତର ବ୍ରତେର ଯାପନ
ଚାଲାଇ ତୋମାର ସାଥେ ଏ ଜୀବନ ମହିରହ ନୟ
ଚାଲାଇ ଆମାରଇ ସାଥେ ଗେଡ଼ି-ଗୁଗଲିର ମହାଦେଶେ